

Zuzka Šikulová není architektka, která by tvůrčím procesem proplouvala snadno, s ležerní lehkostí, a už vůbec ne lehkovážně. Alespoň takovou jsme ji během práce u nás v atelieru měli možnost poznat. Naopak její přístup k zadání je hloubavý, niterný, sebezpochybnující. Přes veškeré nejistoty a drobné turbulence v procesu ale její práce vždy vyústila v přesvědčivý architektonický projev, který odpovídal na otázky v zadání nastolené. Je tomu tak, dle našeho názoru, i v jejím školním projektu posledním, v diplomové práci. Už hledání tématu avizovalo, že se Zuzana nespokojí jen tak s kdejakým, že cítí potřebu, aby na její osobní cestě mělo odpovídající váhu. S problematikou bydlení pro seniory se seznámila v předdiplomu a hledání konkrétního „hřiště“ ji dovedlo do rodného města o němž měla snad pocit, že „mosty jsou spáleny“. Ústí nad Labem ji však pohltilo a donutilo objevovat to, co dříve neviděla, nechápala či nevnímala. Ústí je charismatické město. Kdo jej zná, vcítí se, kdo nezná, může se nechat iniciovat Zuzčiným projektem, jehož knižní podoba (portfolio) je lapidárně sestavena jako průvodce, který úsporně (neukecaně) a přitom konzistentně, stránku po stránce, objasňuje autorčinu motivaci, porozumění městu, její rozhodnutí i samotný návrh. Kvalitu takového zpracování prezentace velmi ceníme.

Doufáme, že Zuzana všechny výše zmíněné aspekty ve své prezentaci dokázala komisi objasnit stejně dobře, jako je zprostředkovává „portfolio“ a nepovažujeme za nutné zde znovu popisovat a interpretovat situaci, do které svým projektem vstupuje. Výsledný dům, či přesněji sestavu domů považujeme za velmi zdařilý návrh po urbanistické i architektonické stránce. Dokonce i samotný stavební program, který je také plně autorčinou licencií, je citlivě promyšlený a nepodléhá běžným zkratkovitým klišé (je patrná informovanost autorky v hloubce i šířce tématu). A např. programování a dispoziční zpracování revitalizace/adaptace stávajícího vyhořelého činžovního domu se jeví natolik podařené a důvěryhodné, až budí lítost, že v rámci takového celku nemohla dojít detailního zpracování. Stejně tak typologickou skladbu bydlení a jeho dispozice považujeme od autorky za vyargumentované a bez zásadních problémů. Za pozornost stojí fenomén sdíleného seniorského bydlení, které, u věci znalých, může vyvolávat asociace s „komunálními kvartýry“, ale Zuzana jej má dobře prozkoumaný v zahraničním i tuzemském kontextu. Samotný výraz domů pak dokazuje, že skromnost a sebevědomí nejsou v architektuře antagonismy.

Navrhujeme hodnocení „A“.

V Praze 8. června 2017

David Kraus & Josef Čančík

